

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

Vyprošuji vám krásné a užitečné Velikonoce.

Dnes se v **nověně k Božimu milosrdenství modlíme za děti** - tím také za sebe, abychom je dobře vychovávali a byli jim **dobrým příkladem pro jejich život** a pro jejich děti a děti jejich dětí.

Základ toho spočívá ve **vztahu k Pánu Ježíši**. Sv. Faustyna - Helenka Kovalská - když se cestou ze mše svaté potkala se sousedkou, tak na její dotaz: "Helenko, proč jdeš sama?" odpověděla udiveně: "**Nejdu sama, jdu s Pánem Ježíšem.**"

Jdeme se Vzkříšeným a Vítězným Kristem - všude tam, kem nás Pán posílá a chce nás mít - v síle slov dnešního Božího Slova: "**Ve jménu Ježíše Krista, vstaň a chod!**"

Toto vše Vám ze srdce vyprošuje a požehnání posílá - Váš jáhen Ladislav P.S.

Ono **vstaň a chod'** nebude o letošní **velikonoční první mariánské sobotě 2.4.**

(výroční den vstupu do života sv. Jana Pavla II.) vůbec jednoduché pro naše rozhodování - **KAM?**, když

Praha - pochod pro život, kam nás primas Čech tak naléhavě zve (viz zpravodaj)

Moravec - pohřeb Mons. Josefa Valeriána

poutní mariánská místa, Svaté brány Božího milosrdenství a mnohé farní kostely

- pobožnost prvních Mariánských sobot

Kam? Vstaň a chod' - tam, kam Tě srdce táhne v zatím ještě svobodné naší nádherné zemi.

Nový Jeruzalém č. 4/2016

Zpravodaj pro **196.** prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Radešinské Svatce - ve středu 13. dubna 2016 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Křižanově.

V pondělí 14. března 2016 přijelo a přišlo na pouť NJ do Křižanova pět autobusů, auty a pěšky asi 450 poutníků. Svátost smíření udělovalo 11 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o **vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Pavla Šenkyřika na pouti NJ v Křižanově:

Bratři a sestry, prožíváme **dobu velké milosti, dobu postní**. Liturgie nám nabízí čtení o mladé ženě Zuzaně, která **byla odsouzena** ne pro svoji slabost a hřích, ale **byla odsouzena pro hřích žádostivosti vážených soudců**, kteří měli významné místo v tehdejší společnosti – **protože jim nebyla po vůli**. Ve Starém Zákoně nacházíme ujištění o tom, že **Bůh se ujímá spravedlivých**. Žádný člověk, který usiluje o spravedlnost mu není lhovost. Tak v tomto příběhu o Zuzaně posílá mladého **Daniela**, muže, který **byl obdařen Hospodinovým Duchem**, aby je z této šlamastiky vysekal. A slovo Daniela osloví ostatní. Oni sami nechají, aby promluvil do celého procesu a nevinná žena je omilostněna. **Je uchráněn její život a je jí znovu navracena čest.**

Ježíš v dnešním evangeliu je v rozhovoru s farizeji. To byli lidi, kteří se opírali o Mojžíšův zákon a tento zákon chtěli také ve svém životě doslovně naplňovat. **Měli zákon, měli výklad zákona, ale neměli světlo.** Člověk, nejen, že potřebuje zákon, ale potřebuje **světlo**, aby věděl, jak správně tento zákon žít. Někdy je to tak, že se nadchneme pro spoustu dobrých věcí, ale jakmile tyto dobré věci po nás požadují, abychom něco změnili ve svém životě - většinou, **abychom se**

něčeho zřekli, pak člověk začíná couvat. To byl také problém těch, kteří Ježíši naslouchali, měli zákon, přijímali i výklad zákona, ale nezměnili se, protože nechtěli změnit svůj život. Vzpomněl jsem si na vyprávění, které má ve své knize pohádek Tomáš Špidlík.

*Popisuje příběh o králi, který chtěl být spravedlivý. Chtěl, aby jeho vláda přinášela dobré ovoce. Tak si vytvořil dokonalý administrativní systém, vytvořil si tým lidí, kteří mu v tom měli pomáhat: policisté, soudci. On si myslel – když v tom bude tento systém – budu vládnout spravedlivě. Systém se zaběhl. Jednou dostal na stůl – mezi spoustou věcí, které měl podepisovat – taky odsouzení k smrti pro jednu ženu, která byla obviněna z toho, že prý utopila své dítě. Toto se mělo stát v podhradí, v blízkosti toho, kde král žil. Krále to hrozně rozněvalo a do podhradí se vydal. Postupně procházel těmi, kdo byli odpovědní k tomuto případu. Sousedé mu popsali co se vlastně stalo a potom postupoval od jednoho úředníka dál k druhému. Každý ten úředník k tomu zaujal svůj postoj a potom z **nešťastné náhody se to postupně vykristalizovalo, že to bylo popsáno, jako zabití**. Král z toho byl zcela zničený. Viděl, že systém, který zavedl – nefunguje. Že díky tomuto systému **nemůže vládnout spravedlivě**.*

*Potom dostal **vzácný dar – zrcadlo**. To zrcadlo, když na někoho namířil, tak se v něm objevilo, jaký ten člověk je. Pomohlo králi odhalit, kdo je dobrý člověk a kdo je darebák. Začal lidi trestat a odměňovat podle toho co mu zjevilo ono zrcadlo. Ale jednoho dne se stalo, že on ve své neopatrnosti zamířil to zrcadlo proti sobě. A potom objevil svoji tvář. Viděl tam z jedné strany **horlivost pro spravedlnost, snaživost v práci, touhu dělat dobré věci, ale viděl tam, že mu zrcadlo zjevuje nezdravou ctížádost, ješitnost, závist, žárlivost**. Král, když viděl svoji tvář, tak se zhrozil, uzavřel se do sebe a **začal činit pokání**. A díky tomu pokání se jeho život změnil. Když se znovu ujal vlády – nepotřeboval systém, nepotřeboval předměty, které mu odhalí, jaký kdo je. **Protože měl očištěné srdce pokáním, tak začal lidi kolem sebe vidět jinak**.*

Bůh Hospodin se ujal spravedlivé Zuzany tím, že jí poslal mladého muže obdařeného Duchem Hospodina. **Nás, kteří usilujeme o spravedlnost, se ujímá Bůh tím, že nám posílá Ježíše Krista**. Ježíš Kristus přišel jako **SVĚTLO**. To dnes říká Ježíš v dnešním evangeliu. „**Já jsem světlo světa a ten, kdo mě bude následovat, bude chodit ve světle**.“ Ježíš je ten, který přišel, aby nás vedl ne k naší spravedlnosti, ale k jeho spravedlnosti, to je k **ospravedlnění**. Bůh nás nechce chlácholit v těch našich spravedlnostech. **Bůh chce, abychom našli svou pravou tvář**, abychom tehdy, když vyznáme své chyby přijali **milost svobody**. Pozvání k novému životu. **Následovat Ježíše znamená plnit vůli nebeského Otce**. Ježíš celý život plnil vůli nebeského Otce. My když slyšíme – **plnit vůli Boží – pak z toho někdy máme strach**. Je důležité, abychom věděli, že plnit vůli Otce neznamená volit vždycky to těžší, náročnější, ale **chtít plnit vůli nebeského Otce znamená rozhodovat se proto, kde je více lásky**. Ne rozhodovat se pro věci těžší, složitější, ale pro ty, kde **je více lásky**. Nechceme jen usilovat jen o svoji spravedlnost, ale nabízíme svoji spravedlnost Ježíši a **prosíme o ospravedlnění**. Někdy je to tak, že se srovnáváme s druhými lidmi. Jací jsme my, jací jsou naši bližní. Řekneme si – tak hrozně to se mnou není, když se podívám tam na toho, dělá horší věci než já. Ale my se nemáme srovnávat s druhými lidmi, **my se máme srovnávat s Ježíšem. On je světlem, on přináší světlo, přináší očištění, on přináší spásu**. Nerozhodujeme se pro něco složitého, **těžkého. Rozhodujeme se pro Boha, který je Láskou**.

Pro zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **2 117 Kč**, které jsme poslali na pomoc **Mamre – diecéznímu centru mládeže v Osové Bítýšce**. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři P. Tomášovi a všem farníkům z Křižanova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

P.S. Povzdech: Několik minut po skončení poutě v Křižanově přišel jeden ministrant, v ruce bankovku, s dotazem: „Kam to mám dát? Jedna paní mně to dala a řekla, že v místě, kde byla se nevybíralo.“ Protože v následných dnech se mi ozvalo s podobnou poznámkou víc lidí – je nutné abych vysvětlil co se stalo. Osobně jsem pověřil tři zkušené muže provedením sbírky a rozdělil jim prostor kostela. Nevím, kde se stala chyba – ale – zodpovědnost za tuto chybu beru na sebe. **Prosba:** Prosím Vás, pokud se něco takového - nebo podobného – „zadrhne“ (např. že ve farní vývěsce nevisí dvě neděle před poutí NJ není plakátek s jízdním řádem autobusů) je třeba to dát **hned** vědět mně nebo někomu z těch, kteří s poutěmi NJ pomáhají. Když

upozornění přijde včas, je možné zjednat nápravu. **Poděkování:** Děkuji všem, kteří se tímto i dalším připojí k našemu **společnému dobrému skutku.** (Jak hezky jednou řekl P. Josef H.)

Představení a rozhovor s hlavním celebrantem poutě NJ v Radešínské Svratce, kterým je P. Paweł Pruszyński SAC, farář ve Fulneku:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Jmenuji se Paweł Pruszyński, jsem pallotinem, je mi 49 let. Jsem nejmladší ze šesti sourozenců. Pocházím ze severovýchodního Polska z vesnice Užmauda. Na statku rodičů jsem poznal všechno, co život v zemědělství a na vesnici obnáší. Na střední škole jsem vystudoval obor opravář zemědělských strojů. Ve dvaceti letech jsem vstoupil do noviciátu Společnosti katolického apoštolátu – pallotinů. Nasledně jsem vystudoval kněžský pallotinský seminář a 7. května 1994 jsem přijal kněžské svěcení. První rok jsem působil jako farní vikář v Polsku, pak sedm let na Ukrajině v městečku Bilohirja, dalších šest let zase v Polsku ve farnosti a v kněžském semináři. Od roku 2008 až dodnes jsem v České republice. Už skoro osm let působím ve Fulneku v ostravsko-opavské diecézi.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Poznal jsem všechny druhy práce, které probíhají na statku. Imponoval mi můj otec, který dokázal téměř všechno udělat.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

Myšlenka na kněžství mě oslovila už v pěti letech a po maturitě jsem se rozhodl ji uskutečnit. Jsem vděčný za modlitby mé maminky a velmi si vážím víry, která byla nedílnou součástí našeho rodinného života.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

Inspiroval mě Bronisław Borkowski, farář z mé rodné farnosti, a v semináři profesor Starého zákona, páter Julian Warzecha. Samozřejmě krásu kněžství mi ukazoval Jan Pavel II.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Za nejdůležitější považuji službu u oltáře, ve zpovědnici a hlásání Božího slova. Jednoduše – to, co vyplývá ze života farního společenství. Zároveň nemohu opomíjet naši pallotinskou komunitu a své příbuzné.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Věřící člověk potřebuje prohlubovat svou víru. Můžeme druhým darovat jenom to, co sami máme. Darem stále zůstává Ježíš Kristus, na něhož má laik poukazovat svému okolí.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na pomoc katolíkům v Kazachstánu?

Osobně znám misionáře, který působí v Kazachstánu, v arcidiecézi Astaná v děkanátu Kostanaj. Tento otec Krištof mě seznámil se životem, realitou a potřebami tamějších farností: velkými vzdálenostmi, krutou zimou a lidskou bídou. Myslím, že taková sbírka v roce milosrdných skutků by naše bratry křesťany žijící v muslimské zemi velmi potěšila.

Na co se nejvíc těšíte?

Mám rád cestování, sport, hory. Stále se těším na nová místa a jejich krásu, kterou mi chce Bůh ukázat.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?

Je to otázka, kterou přijímám jako výzvu ke zpytování svého svědomí a hledání způsobů jak pomoci rodinám. Ve svém srdci jsem přítelem rodin, vnímám nenahraditelnou úlohu rodiny. V mém okolí je hodně mladých lidí, kteří nevstupují do manželství. Připadá jim to velmi složité, přitom to tak složité zase není. Velmi jim přeji, aby se nestali obětmi současné protirodinné mentality, protože už po druhé nebudou mladí a tak krásní.

Co pro Vás znamená jubilejní rok Božího milosrdenství?

Je to pro mě opravdu „mimořádný“ rok, který přináší do mého života hodně inspirací. Prožívám tuto „mimořádnost“ pokaždé ve zpovědnici při udělování „mimořádného“ a „jubilejního“ milosrdenství Boha Otce skrze rozřešení. Už od začátku jubilejního roku Božího milosrdenství jsou mi blízké skutky tělesného a duchovního milosrdenství, které jsou způsobem kreativního prožívání naší víry. Obohacující událostí byla pout' k Bráně milosrdenství v ostravské katedrále.

Tam jsem poznal, že milosrdná láska Boha Otce je velmi osobní, je tu i pro mě a zahřívá mě paprsky milosrdenství. **Děkuji za odpovědi - jL**

Zelený čtvrtek: Dopoledne se v katedrálách diecézí po celém světě se schází kněží a jáhni, aby při setkání se svým biskupem obnovili své stavovské sliby. K povzbuzení Vám přetiskují závěrečná slova z promluvy Dominika kardinála Duky, které mohou povzbudit všechny, kteří jakýmkoli způsobem bojují kulturu života proti dnes tak rozšířené kultuře smrti ničící rodiny a počaté děti: **"Nežijeme v jednoduché společnosti. Možná jste zachytili, že víc jak polovina dětí se rodí mimo rodinu. A tak mi dovozte z tohoto místa vás poprosit. Opravdu pozvěte, poproste všechny ve vašich farnostech. Přijďte i vy, až zde budeme tu Velikonoční sobotu sloužit mši svatou za rodiny. Za rodiny, jejichž úsilí je prakticky denně šlapáno - na nejvyšších místech, kde se tvoří zákony. Stále se ozývají tyto hlasy.**

Proti veškeré logice chceme postavit na piedestal hledání rozkoše a sobeckosti a nevšimneme si jedné skutečnosti: Kde se naučím vyslovit ono oslovení Boha "Otče náš"? Tam, kde mám tátu. Kde se naučím mariánské zbožnosti? Jenom tam, kde vím, co to znamená říct mámo, maminko. [...] Chceme nechat, aby člověk, stvořený jako muž a žena, jako otec a matka, se ztratil z povrchu země? Nebude-li rodina, nebude církev.

Jestliže se obáváme, někteří až přespříliš, co se děje v současném světě - důvodů k obavám je dost -, tak to největší nebezpečí není ani v New Yorku, ani v Paříži, ani v Bruselu, ani v našem metru, ani v tomto prostoru, ale je právě v tom, že pácháme největší sebevražedný atentát jako společnost, kdy vlastně neuznáváme rodinu, neuznáváme otce a matku. Pak nemůžeme hlásat, že Ten, který je, je naším Otcem. Že Ten, který je, jak napsal prorok Izaiáš: "I kdyby na tebe vlastní matka zapomněla, já na tebe nezapomenu." Pak se Bible stane knihou němou. Pak se stane nemou celá naše kultura a naše civilizace. Jistěže je to metafora. Každé přirovnání kulhá. Ale tento atentát je vražednější, než ty nálože, které hledají pyrotechnici na letištích a v metru."

(Celou strhující promluvu si můžete poslechnout na <http://www.dominikduka.cz/kazaniK/missa-chrismatis/>)

Pozvánky:

Poutní výlet rodin s dětmi.

Letošní rok připadají státní svátky 1. a 8. května na neděle. Soboty 30. 4. – podle zkušeností se „svátkem čarodějnic“ a 7. 5. – první mariánská sobota – to také nejde. Proto jsem poslal prosbu o radu těm, kteří se loňského poutního výletu účastnili a poprosil je o radu – kdy a kam (nabídl jsem několik poutních míst, kde je letos **Svatá brána Jubilejního roku Božího milosrdenství.** Odpovědělo 8 rodin a jeden kněz – většina vybrala **sobotu 14. 5. 2016.** Místo – **kostel P. Marie Karmelské v Kostelním Vydrří.**

Dopolední program: cesta autobusem, pěší „minipout' – 1,5 – 5 km ke Svaté bráně, svátost smíření, mše svatá, oběd.

Odpolední program – **prosím - při přihlašování, abyste volili z těchto možností** – Jihlava (podzemí x ZOO x aquapark) nebo Telč (zámek x kostely, památková zóna) nebo Dačice (zámek, kostel) nebo Nová Říše (klášter) nebo Třebíč (památky Unesco). Většina rozhodne o tom, kam půjdou všichni. Přihlášení se dozví odkud a v kolik hodin bude odjezd.

Cena: místo v autobuse – 250 Kč, tatínci – 0 Kč, dítě 100 Kč, 3. a další dítě v rodině 0 Kč. (Pán Bůh zaplať dobrodincům za jejich dary) + případné vstupné + oběd. **Přihlášky co nejdříve, nejpозději do 1. 5. 2016 u jLK.**

Pěší pout' do kostela Božího milosrdenství ve Slavkovicích a k Svaté bráně ve Žďáře – z Olešnice, přes Bystřici – 17. a 18. 6. 2016.

Jižní Čechy IV. – 22.- 24.7. 2016. Místa v jednom autobuse a zajištěné noclehy jsou už obsazeny. Pokud by se přihlásil dostatečný počet dalších poutníků na další autobus, pokusil bych se pro ně zajistit další noclehy – ale je třeba se přihlásit co nejdříve – prázdniny se blíží. Program bude opět zaměřen na Sušici a okolí – vše to co jsme nenavštívili loni. Také počítáme s projitím Svaté brány. *V ceně pouti: doprava, 2 x nocleh se snídání a večeří, 3x oběd, vstupy a režie.* Přihlášky se zálohou (*dospělí: 2000, děti a studenti: 1000, děti a studenti z početných*

rodin: 500) na adrese: jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79; tel. 516463315 nebo 606948970; e-mail: kinc@biskupstvi.cz - srdečně zve Mons. Jan Peňáz a jáhen Ladislav Kinc.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2016 a výhled na 2017:

13. června	Bystřice	- P. Miloslav Kabrda				
13. července	Oslavice		13. srpna - 200. pout' NJ - Žďár	13. září	Pavlov	
13. října	Jámy		14. listopadu	Budišov	12. prosince	Olešnice
2017	leden	Velké Meziříčí	únor	Lysice	březen	Křižanov
	duben		květen	Nové Veselí	červen	Jimramov
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Radostín
	říjen		listopad		prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 197. pout' NJ – v pátek 13. května 2016 v 18 hodin do Bohdalova – hlavní celebrant: P. Petr Havlík, kaplan ve Vlašimi.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 3. 2016. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

*Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz
Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: [www. rovecne.farnost.cz](http://www.rovecne.farnost.cz).*